

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 16. Peregrè profectus est. Nos liberos permittit Deus, & suum recipiendi fructus ostendit desiderium in eo quod agit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

ante tempus collecti. Multa video opera de se
 quidem bona, sed ita esse desunt, quia non
 debno collecta sunt tempore, nec matuta Deo
 consecrata. Quorū confessiones inualidat? Quorū
 orationes inutiles? Quorū commotiones infru-
 ctuosas? Cur hoc? Quia illis tempus non conce-
 ditur praefixum ac requisitum, nec ad peccato-
 rum exomologesim tempus impendis necessa-
 rium, ut rationes eorum excutias fraudium, &
 multitudinem inquiras peccatorum, nec ut con-
 digne tanto te prepares. Sacramento, vel par-
 uam impendis moram, Christi passionis medi-
 tationi, nec corpore Christi lagnatus, tanti
 beneficij percipendis dignitatem, nec vllum con-
 secras tempus orationi, sed velut quoticiduum
 per soluis pensum, & velox adeo peccatis ro-
 sariū, vt quæ legeris, omnino necias, res om-
 nis tempus suæ qualitati conforme requirit.
*Omni negotio (estis est Spiritus S.) tempus est, &
 opportunus. Verumtamen de his alijs dixi-
 mus.*

**§. 16. Peregrè profectus est. Noliteros
 permittit Deus, & suum recipendi fructus
 ostendit desiderium in eo quod agit.**

E Locata agricolis vinea, ipsique in ea iam
 constitutus, Pater familias: *eregre profectus
 est.* Vbi D. Ambros. *Non quia ex loco ad lo-
 cum profectus sit, qui ubique se imper praesens est.*
 Perfectum enim est ipsi etiam infidelibus
 philosophis, vt ait Ap. Iohannes, quod: *Non longe est
 ab vnoquoque nostrum, in ipso vivimus, mouemur
 & sumus.* Sed his duo designantur. Primum
 quo significet interprete D. Hier. quod te Deus
 tam perfectè ac integrè permittit liberari, vt
 quilibet agas, quasi nihil e leuis à te distaret
 peregrinus. Hoc est etiam quod Salomon ait
*Deus ab initio constituit hominem, ecce vti eam,
 ecce operarium, vt diximus: Et reliquit eum in
 manu consilij sui, &c. ad quod volu vt porrege
 manus tuas. Ecce quod ante Peregre profectus
 est.* Secundum, quo clarius mouet cat, quod in
 pe diximus. Quod licet principaliter ac prima-
 rio necessarium sit, id quod Deus ex sua faci-
 pite an anima tuæ salutem in tantam, vt eam
 ipse quasi solus operetur, pariter tamen requi-
 ritur, vt quoque facias quæ tibi facienda conue-
 niant, animo tam huceto ac integro, quasi Deus
 ex se nihil operaretur: hæc Theologia continet
 mysteria alterius loci ac tempore illud tantum-
 modo succincte percipio, quod prudenter no-

tae D. Aug. quod Deus in sacris litteris vocetur:
Adiutor noster: licet enim vt verū non diffica-
 mur illud Apolloli de Deo: *Qui operatur in vo-
 bis & velle, & perficere pro bona voluntate sua.*
 Nostra nihilominus fateamur ab ipso requiri & D. Aug.
 opera & studia: *Si enim per te ipsum implet totum In 1. sal.
 (vt Pelagius aiebat) non esset necessarius adiutor. 1. 43. T. 8.
 Rursus si in ipse tua voluntate nihil ageres (vt dicit
 xii. Manichæus, cui nostra tempestate consentit 2. 13.
 Lutherus.) non vocaretur adiutor: adiutor enim
 aliquid agnitiem adiuvat. Bene quidè; ecce quid
 precandæ Deus, fructus, eoque tanta mentis
 sinceritate, vt instante tempore illos recipiendi,
 seruos miseris, eisdem relatuos, at erant agri-
 colæ tanta impudentia discoli, vt nedum Domi-
 no fructus non redderent, sed insuper & alios
 fructibus contunderent, alios lapidibus praefo-
 carent, alios gladio cadente trucidarent.*

Hoc ex sacris habemus litteris, missos à Deo
 prophetas, & predicatores, qui suaderent ac sin-
 guos horarentur, vt Deo debitos redderent
 fructus, quorum alios contumeliosis affecerunt, a-
 lios vulnerauerunt, occiderunt alios, de quibus
 Apollolus: *Lapidati sunt, secti sunt, in occisione
 gladij, &c. Securos misit famulos, quo duo de-
 clarat. Primum: quàm ardentè, & quàm sy-
 cere fructus exoptaret, cum ad eos tot charissi-
 mos sibi mitteret famulos, vitæque exponeret
 discrimini aperitissimo. Et pro vt in D. Marco
 legimus, nedum illos, sed &: *Plures alios mi-
 sit, quosdam cadentes, alios vero occid. nec.* Plu-
 ribus patet argumentis quomo Deus vineæ
 fructuum æstuet desiderio sed illud carceris ma-
 nifestius, videte quod in fructuum commuta-
 tionem in dubiam fortunam adduxerit vitam ac
 sanguinem fidelissimorum sibi seruorum, ac a-
 micorum, quibus non habebat sibi chariores. Sic
 loquentem introducit Oseas: *Quid faciam tibi
 Ephraim? Quid faciã tibi Iudæ? quid vobis faciã?*
 quid mihi superest agendū, vt debitos mihi fru-
 ctus temporibus suis deseratis? *Insuper propter
 hoc dolui in prophetis, & occidi eos in verbu oru-
 mei. d. Meos nãsi prophetas, vt vos sicut lapi-
 des dolarent (eratis enim difformes, hispidi) li-
 gone ac oris meo celo acutissimo. Dolui in pro-
 phetis meis. Metaphora sumitur ex eo quod egit
 Salomon templum eo Dedicatarius: nã sit e-
 nim octoginta millia, qui lapides de fodinis
 caderent, elaborarent, & ad perpendicularum ap-
 tarent, vt in ædificio templi suo quique ordi-
 ne ac loco reponerentur: tale quippe hoc erat
 opus, vt: *De lapidibus doluis atque perfectis eri-
 geretur.* Hunc sensum denotat lectio Chaldaica: 7.**

I II
 Cur Deus
 vocetur
 adiutor.
 D. Aug.
 & D. Avog.
 III.
 Serui
 missi ad
 recipien-
 dos fru-
 ctus ma-
 gis ad
 exci-
 piuntur.
 Marc. 12.
 Ose. 6. 4.
 Hos ta-
 men ipse
 Deus oc-
 cidisse
 dicitur.
 Reg. 6.
 Misit

Monsi eos per legationem prophetarum meorum.
 Misi, inquit vates illos mihi fidelissimos, mihi
 charissimos, vt illo ministerio tanta iungeren-
 tur animi contentione, vt voluerim, quod in ip-
 sa expostulatione morentur, sicut in rei veri-
 tate corruerunt: *Et occidi eos in verbis oris mei.*
 Ego, (inquit Deus) occidi illos in eo quod illis
 iniunxi, vt fructus mihi colligerent. Quid hoc
 Domine, tunc ille qui prophetas occidisti? Non-
 ne refractarij agroscola seruos ceciderunt? Hanc
 illis eadem imposuit D. Stephanus, dum sedi-
 tionis illis redarguens ait: *Quem prophetarum,
 non sua: percussit patres vestri, & occiderunt, &c.*
 Ego, inquit Deus occidi illos preceptis meis:
In verbis oris mei.

Act. 7. 52.

43
V.
David V.
riam oc-
cidit.

3. Reg. 12.
9.

Quis fidelissimum regno, regique Vriam
 trucidauit? Remisit illum ad exercitum David,
 mandat Ioab Vriam exponat vbi maximum
 imminet periculum ab Ammoniis hostibus oc-
 ciditur: dixerit quispiam gladio Vriam corrump-
 se aduersariorum? Nec abnuo, vt multo verius
 illum occidit Dauid, qui tale Vriam trucidando
 preceperat stratagemam: sic audio Nathan pro-
 phetam Dauidi Vriam necem improperantem.
Vriam Hebraum percussisti: gladio filiorum Ammon.
 Tu, qui virum in praelium proculisti, tu qui vi-
 rum in aduersarios, & quidem tales excitasti,
 tu qui virum barbarus occidisti. Ego (inquit
 Dominus) qui prophetas occidi seruos mihi fi-
 delissimos, in eo quod illis preceperim, fructus
 ab agricolis vineae meae repetere, illi meo
 precepto eorum in apertum discrimen adduces
 sanguinem, precium enim noueram, quod fru-
 ctuum repetitionem sanguine suo luereint in o-
 centi. Tam vili ergone Domine sunt apud te
 pretio sanguis, vt aquae fidelissimorum seruorum:
 ficine integerrimos amicos floccipendis? Hanc
 pro comperto habebis, quanto teneat fructum
 desiderio, quo tanto flagro, vt in compensatione
 fructuum, quasi bene perditum habeam estu-
 sum seruorum amicorumque sanguinem. Quis
 non stupeat, dum perpendit tali expeditioni mit-
 tere Deum amicos sibi maxime familiares: Et
 quod Deo chariores eo illos in apertius, hoc mu-
 nere, vitae discrimen adducebat: dum eius haec
 est voluntas vt vitam ducant laboribus con-
 tinuis exercitiam, & inuis afflictam, persecutio-
 nibus molestant, dato famulis precepto, vt in
 iniuncto sibi muere, vsque ad sanguinis effu-
 sionem, mortemque indefessi perseuerarent.
 Hieremias seruo ac amico suo integerrimo, & a
 matris vtero sanctificato, praecipit catenas lig-
 neas compingat, collo circumdet, ac per totam

circumcat Hierusalem vociferans: *Tota die va-*
sitate clamatis. Probat autem Lyranus ipsi gra-
 natum quindecim annos incessisse, hoc est a
 principio regni Regis Ioachim alio nomine Ie-
 coniae vsque ad quarum annus regis Sedeciae.
 O pondus mirum? quis illud tanto perferat
 tempore? Deinde iubet, sic continuis incedat, li-
 cet illum pessime multarent puteoque immer-
 gerent fame, sicut ac in modis incertum, vt
 & factum legitur: vatem enim sanctissimum terro-
 retterimo recluserunt carcece, in puteum de-
 miserunt, nihilominus iusta Deus, vt a pe-
 tendis fructibus nihilum languescat, donec
 vitam ipsam profundat, ac perdat, cuius in-
 nocentissimi sanguinis testis est ipsa ciuitas
 Taphnes, seu Tanais metropolis Aegypti: in
 qua cum eum exules Iudaei praedicantem au-
 dissent, vt Detraherent, & fructus Deo de-
 bitos, penitentiam exigentem lapidibus ob-
 ruerunt.

Intimus ille Dei amicus, ac suorum parti-
 cipatorum, cui datum est videre Deum inter
 Seraphim: summa gloria radiantem, cum re-
 gio nobilis esset steris mare orientum, hoc a Deo
 mandatum accipit: *Vade & solus saccum de lun-*
bus tuis, & calceamenta tua tolle de pedibus. Et
 facti sic vadens nudus & discalceatus. Tragico
 illo lehemate Hierusalem obambulans, deinde
 feruentissimae insisteret praedicationi, minas in-
 tentare: grauissimae seruitutis, ab hoc autem in-
 iuncto sibi munere non destitit: semper con-
 amantibus, donec iubente impijssimo rege Manasse
 medius in duas partes horrenda morte terra
 caretur. Quid Ezechielem commemorem, quo
 Deus fami iarissime utebatur: cui hoc iniungit,
 vt semel trecentis nonaginta diebus in latum
 requiesceret sinistrum immotus: & iterum qua-
 draginta diebus super dexterum latus, vogue his
 similibus latus omnino taediosis sine populo
 offerre fructus postulans, donec inter eorum
 manus expiraret: captum enim pedis iudo-
 mitorum equorum alligantur ad ipsi crudeli ne-
 ce disperendum. Eodem modo daretur nobis
 campus per alios discurrendi Prophetas, om-
 nes Deo charissimos, quos ab eo directos vt fru-
 ctus exigere, serui nequissimi ceciderunt,
 contumelias affecerunt, occiderunt. Hinc so-
 le clarius liquet quo fructuum flagret deside-
 rio, quanti illos habeat, cum ad eos colli-
 pendos, vilipendere vitam an sanguinem vni-
 corum Prophetarum, amicorumque non du-
 bitaris.

Dauidi sitiens aquam de cisterna Bethleem, etc.

res viri fidelissimi vt Domini satisfacere de-
 sidio medias hostium pefregunt phari-
 ges, haustamque in vase aquam regi bibendam
 obtulerunt. Figi pedem Dauid artibus excla-
 ma. O aquam, non aquam sed sanguinem, quā
 proprij murtum periculo sanguinis tuis mihi
 mii es ebrii iur demerunt. abſi a me tam
 cū ram pr-pi-em aquam indec-ni vclupia 15
 nequaquam. Deo est illa dedicata: *Non san-*
guinem hominum istorum, qui profecti sunt. & ani-
marum periculum bibam, sa 101a capiabo confi-
 IX. *Libavit enim Domino.* In illa strem a expedi-
 tionē, nec sanguinem, nec vitam profuderunt,
 eo tamen solum introitu quod vitam in certa n
 v. caverant aleam in aquam il am Dauid tanto
 loco posuit, vt soli Deo libanda n esse indicaret.
 O quanti sa resus est, quem refer, anima fru-
 ctus cum ad illum expetendum. perū est quod
 sanguinem vi amque charissimorum sibi mili-
 tum in discrimen adducat, quimmo. & re ipsa
 sanguinem fundunt vi amque perdunt sibi cha-
 tissimam. Disce o Ch istiane, quanti sint fru-
 ctus illi pretij. Seruos suos & intimos amcos,
 vult Deus illis colligendis insudare. Sic se res
 habet, si tem penitus suspexeris, quoque habet
 huc impendit labori, hec illis in ingi: vt vitam
 perdant, quibus facultas est illā perdidit. Huic
 min sterio suos Angelos suos destinat. Archang-
 gelos quos creat ministros petendis fructibus
 apertissimos: *Omnes sunt administratores spiritus,*
 &c. Huic operi inuilarunt Dei proph. x, A-
 postoli, Martyres, Doctores omnes vitæ dies im-
 penderunt, ac tandem sanguinem vitam ne hoc
 in munere Deo consecraverunt. Euriter igitur
 probat pater familias, qua teneatur fructuum
 voluntate cum tot tantisque delegarit mini-
 stros eosque sibi vnicos, qui fructum repetentes,
 iacturam vitæ subierunt.

§. 17. *Misit alios. Magnam suam Deus ostendit misericordiam, qui tot mittat famulos, ac tandem vnicum filium.*

44 **M**isericordiae deinde Dominus ac diuinae clementiae clarissimum dedit argumentum, qui priores mitens famulos, & his ab ingratas occisis, non ilico consilium inuit su mendicandam, instamque penam de facti egis, at his & alios superaddit, & alios numero plures. At vltissimi scruata, si priores vngnis affectere conuissis nec secundo missis peiores, pepercerunt, vt enim primū suum aduer-

Hieron. Bap. de Lanza Tom. 11.

tunt facinus abire impunitum, in alterum facinus audaciores proruperunt. En tibi compertum Spiritus S. vaticinium: *Quia non profertur esio*
 I. *contra malos sententia, abſi ut illo timore sibi Impuni-*
hominum perpetrari vult. O ingratos, quibus tas mater
 Dei benignitas ac patientia graucibus dedit audaci-
 asiam sceleribus. Fax quoque illa est, qua in-
 Exc. 8. 11. *mixtus tot annis peccato sordidus inhaeres & ob-*
duratus. Multa praeterito anno a te commissa
 nostri scelera. nec quidquam tibi mali acci-
 doluisti, mo-ō vero in duplo maiora a daz cor-
 ruit: inter eos merito censendus, contra quos
 excandescens Apollolus celos. brelatur. (a) (a) *Toma*
 Ignoras quod benignitas Dei ad patientiam te ad-
 I. *lucielos*
 ducti: *Secundum autem duritiam tuam, & impietatem*
 con las
 nitens cor thesauras tibi i am &c. Hic illa cū manus.
 Deo Isaiæ prorelta io, quā Dei velut sigillar bo-
 Rom. 2. 4. *mitatem: Inuisti Domine gentes, inuisti gentes. Ios. 26.*
numquid glorificatus es? O Domine, vates praedi-
 15
 xit tibi non profere: nā boni atē pietatemq;
 cellura, quod tot patientiae dies, tot lacrimis
 annos indu sisti clemēs peccatori: *Numquid glo-*
 rificatus es? Numquid inde prodijt, vt impuden-
 nis frona laxarent iniurijs, tibi que in faciem
 male dicerent: de quibus Deo dante, mane. Qui-
 nimo & ipse Salomon hoc vero verus confir-
 mat: *Hoc est pessimum inter omnia que sub caelo*
 Ecc. 9. 3. *sunt, quia eadē cunctis euaniunt: vnde & corda fi-*
liorū hominū implentur malitia, & contemptu in
vita sua. Hae sunt a peccatorū pueritias, vt
 ex quo vitæ morumque antiam lumere debuif-
 sent correctionis, ex eo redantur in malitia &
 obduratores, & nequiores. Hoc si peradto &
 i, los licet omnes famulos duris exceperint,
 imo trucida rinctanta nihilominus fertuit pater-
 familias vindemia percipiendae voluntate, vt
 vnici filij bonorumque omnium ex asse heredis
 vram oppignorare non dubitarit.

Habes D. Mar. aperte hoc declarantem. *Adhuc Mar. 12. 6*
 ergo, & vnum habens filium charissimum n ipi il-
 lum dicens forsitan verebuntur filium meum. Heu
 Domine licite dubia exponis fortuna & tale
 vitam, & talem filium? An non potius timueris,
 ne refractaria illa pueritiaeque gens excussa
 omni humanitate, nec filium licet tibi charissi-
 mum vereatur: An non illos pudet nullus, nulla
 modestia deteruit, quin & priores occiderint,
 & in eodem facinore pertinaces secundos quo-
 que famulos crudeliter interemerint? O flagran-
 tissima Dei desideria: quibus bonorum operum
 appetit prouentum? Vadat filius, quod si occi-
 derint, tunc primum, quam sincere fructus ex-
 petierim, cunctis erit exploratū, cū pro illis filij
 mei

T r me

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN